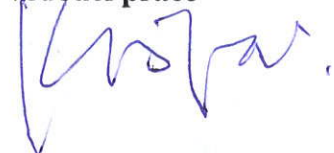

Posudek vedoucího bakalářské práce Jana Charvátů Úskali reemigrace

Příběh této bakalářské práce je významný proto, že mimoděk vyřešil učitelské rozdíly stran metodiky bakalářských prací ve formátu Oral history. Aniž kolega Charvát tušil, že k takové rozdíle došlo (a že poté došlo ke smíru a k nalezení východiska přijatelného pro všechny strany), takticky úspěšně pendloval mezi mými požadavky na přepis a mezi Centrem orální historie USD AV tak dlouho, až našel stručný kompromis metodiky přepisu, který přednáším (viz. str. 39) a zároveň - při budování klenby celé bakalářské práce - vyšel z té metodiky, kterou přednáší a kterou vysvětluje ve svých publikacích pionýr metody Oral history v Čechách docent Vaněk. Tato mnou neovlivněná taktika přinesla jedinečný výsledek - v podobě mnou „řízené“ bakalářské práce. Samozřejmě mně vadí, že grunt bakalářky vedené metodou Oral history - tedy, v tomto případě, interview - je pouhým (i když skvělým) appendixem Charvátovy bakalářky a ne její hlavní součástí, nicméně chci konstatovat, že celkový výsledek mne nadchnul do té míry, že jsem na svá „kázání“ o přepisu zapomněl a nechal se strhnout Charvátovou kompozicí. Moje „pomoc“ se tak omezila na některá doporučení pramenné literatury (viz Nešpor např.) a na pomoc při vyhledávání a selekci narátorů. Práci myslím velmi prospělo naše společné rozhodnutí, že zúžíme množinu narátorů na ty, kteří emigrovali z Československa po roce 1968 a že se tak vyhneme dosti (na relativně krátké ploše bakalářské práce) beznadějně interpretaci rozdílu mezi emigrací válečnou, poválečnou, emigrací pouťorovou (1948) a emigrací posrpnovou (1968). Kolega Charvát vybalancoval proporce své práce až údivně přesně, když (na 90 stranách textu) věnoval přesnou polovinu teorii a další polovinu samotným rozhovorům. V jeho práci je zpackáno pouze (jazykově i věcně) závěrečné prohlášení o autorizacích. Jinou chybu jsem tam nenašel. Chci v tomto posudku na rovinu říct, že děkuji Janu Charvátovi za to, že mi pomohl najít model, který v této chvíli považuji za závazný i pro další mnou vedené bakalářské práce ve formátu Oral history. Navrhuji maximální počet kreditů, lépe: ne méně než 45.

Mgr. Jan Kašpar
vedoucí práce

J. 6. 2007